

"Αρθρον Ζ') Τοῦτο λοιπὸν ἡκολούθησεν ἀπὸ τὰ 815 ἕως τὰ 836 ἀπερνῶντας ἡ ἐπιτροπὴ εἰς διάφορα πρόσωπα.

"Αρθρον Η') περὶ τὰ 828 δὲ ἀπέθανεν ὁ Ζώης ἀδιάθετος ὃποῦ εἰς αὐτὸν ἐσώζετο δῆτα ἡ περιουσία τῆς Ζωσιμαίας Ἀδελφότητος.

"Αρθρον Θ') Τότε λοιπὸν ἐπῆγεν ὁ Νικόλαος Ζωσιμᾶς εἰς τὴν Μόσχαν διὰ νὰ παραλάβῃ τὴν περιουσίαν τῶν ἀδελφῶν, καὶ τὸ ὅρφανοτροφεῖον καθὼς καὶ τὸ πολιτικὸν δικαστήριον δὲν ἦθέλησε νὰ τὸν γνωρίσῃ κύριον αὐτὸν μόνον τῆς περιουσίας τῶν ἀδελφῶν. λέγωντας του ὅτι ἔμπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἄλλοι συγγενεῖς καθὼς ἡτον καὶ εἶναι. αὐτὸς δὲ βιασμένος ὥν ἔδωκεν ἐγγυητὰς τὸν κύριον Κωνσταντῖνον γκοργκόλην ¹ τὸν κύριον Μκούμπαν ², καὶ κύριον Πατζημάδην ³, οἵ ὃποιοι ὑποοχνούμενοι τόσον εἰς τὸ ὅρφανοτροφεῖον ὅσον καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον ὅποῦ ὅψεποτε ἥθελε φανῆ συγγενῆς νὰ παρουσιασθῇ κληρονομικῶς νὰ ἀποχρίνωνται αὐτοῖς καὶ συγχρόνως οἱ ρηθέντες ἐγγυηταὶ ὑποχρέωσαν τὸν Νικόλαον Ζωσιμᾶν διὰ νὰ κάμῃ μίαν διαθήκην καλήν, εὐάρεστον πλουσιοπαρόχως πρὸς τοὺς συγγενεῖς τὴν ὅποιαν καὶ τὴν ἔκαμεν. Εἶδοποιῶντας καὶ μερικοὺς συγγενεῖς ὃποῦ εὑρέθηκαν τότε ἔκει καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἔλαβε τὴν περιουσίαν, τὴν ὅποιαν ἐκατέθεσε πάλιν εἰς τὸ ὄνομά του ἀπροσδιόριστα ὡς εἰς τὴν διαθήκην του φαίνεται, οἵ δὲ συγγενεῖς οἱ ἔδω εὑρισκόμενοι ἐνθεν κάκεῖθεν ἐσκορπισμένοι ἐκ τῆς ἀνωμαλίας Ἀλβανιτῶν ἔμαθον αὐτὸ τὸ τῆς διαθήκης του κάμωμα ὃποῦ κατὰ τὸ ἔτος 828 καὶ 29 ὃποῦ ἀφῆκε πλουσιοπαρόχως ἐβασίστηκαν εἰς αὐτὸ καὶ ἔμειναν χωρὶς κίμημα. ὁ δὲ κατὰ τὸ ἔτος 841 πλησίον τοῦ θανάτου του ἔκαυσεν αὐτὴν τὴν διαθήκην καὶ ἔκαμεν νέαν αὐτὴν ὃποῦ ὑπάρχει σήμερον καὶ ἀφήρεσε τῶν συγγενῶν τὰ δικαιώματα τόσον τοῦ Ἀναστασίου ὡς εἰρηται ὃποῦ ἡτον μὲ διαθήκην ὅσων καὶ τῶν ἄλλων ἀδιαθέτων ἀδελφῶν, ἀφήνωντας τοῦ μὲν πολλὰ τοῦ δὲ δλίγα ὡς εἰς τὴν διαθήκην του ἀναφέρονται, ὡσὰν νὰ ἡτο αὐτὸς τέλειος κληρονόμος μόνον, καὶ ἐπειδὴ ἡ Βασιλικὴ ἡ θυγάτηρ τῆς Ἐλένης Χατζῆ Δόκου (μία τῆς συγγενείας ταύτης) γνωρίζουσα κατὰ βάθος ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἀνεφέρθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ζητοῦσα νὰ κάμῃ πρῶτον κατάσχεσιν τῶν χρημάτων τῆς Ζωσιμαίας Ἀδελφότητος ζητοῦσα τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα τῆς μητρός της καὶ ἐρωτῶ ἂν οἱ νόμοι τὴν καταδικάζουν ὃποῦ ἔκαμεν ἀγωγὴν ἢ ὁ νόμος τὸ ἀπατεῖ ὡς ἀδικημένη.

1) Γαμβρόν του ἐπ' ἀδελφῇ.

2) Δεύτερος ἐξάδελφος ἐκ μητρός.

3) Ιωαννίτης ἐμπορος καὶ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κατόπιν.

"Αρθρον Ι') εἴπαμεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ζωσιμαίας Ἀδελφότητος ἀπερνοῦσε ἀπὸ πρόσωπον εἰς πρόσωπον ἕως τὰ 836. Ἐπειδὴ εἶχαν ἀγοράσει τὸ σχολεῖον τοῦ ἔγραφαν διὰ νὰ τοὺς ἐμβάσῃ 17000 τάλλαρα διὰ νὰ τὸ κάμουν λαμπρὸν τότε λοιπὸν σχηματίστηκαν δύο κόμματα, καὶ τὸ ἐν κόμμα ἔγραφεν διὰ νὰ ἐμβάσῃ αὐτὰ τὰ χρήματα ὡς ἀνωτέρῳ καὶ τὸ ἄλλο κόμμα τοῦ ἔγραφεν ἀμέσως διὰ νὰ μὴν ἐμβάσῃ μήδ' ὅβιλὸν ὡς ἄχρηστα τὰ ἔξοδα αὐτά.

"Αρθρον IA') Τότε λοιπὸν ὁ Νικόλαος Ζωσιμᾶς βλέποντας καὶ τῶν δύο κομμάτων τὰ γράμματα ἔθύμωσε καὶ ἀμέσως ἔλαβεν ἄλλα μέτρα καὶ γράφει πρὸς αὐτοὺς δηλ. τοὺς ἐπιτρόπους του διὰ νὰ μὴ δόσουν κάμπισες κάσες βιβλία ὅποῦ εἶχαν εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ ἐπιτρόπου του κυρίου Τζίνη καὶ νὰ τὰ μεταφέρουν εἰς τὸν οἶκον τῆς Ζωσιμαίας Ἀδελφότητος τὰ ὅποια καὶ ἔλαβον ἔκτοτε καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀγκάλιασε πάλιν τοὺς συγγενεῖς τους ὡς πρότερον καὶ ἀποστέλνει καὶ ἄλλο γράμμα πρὸς τὸν δεσπότην διὰ νὰ μοῦ δώσῃ καὶ αὐτὸς ὅλα τὰ βιβλία ὅποῦ τοῦ εἶχε στείλη καὶ αὐτοῦ διὰ νὰ διατείχῃ ὡς ἔφορος δηλ. κυριακοδρόμια παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκαις καὶ λοιπὰ τὰ ὅποια ἔφερα καὶ αὐτὰ εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἐπειτα μοῦ ἐμβασεν ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ διανείμω εἰς πτωχὰ μέρη, ἀκολούθως μοῦ ἔγραψε νὰ περιμείνω καὶ τὸν ἀνεψιόν του Θεοδόσιον Λαμπαδάριον ἵατρὸν ὅποῦ νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὸ Τριέστι ὅποῦ παρομοίως ἔγραφεν καὶ τοῦ ἴδιου ὅποῦ νὰ συμπράττωμεν μαζὶ καθὼς καὶ ἀκολουθήσαιμεν.

"Αρθρον IB') Ἐπειτα ἀπεφάσισε νὰ μᾶς καταχωρίσῃ καὶ εἰς τὴν διαθήκην του καθὼς καὶ εἰς τὸ ἀρθρον 38 τῆς διαθήκης του φαίνεται καὶ τὸ κάμνει, ἐμπρότης γράφει πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους του καὶ πρὸς τὸ κοινὸν (καὶ ἵδοὺ ὅποῦ τὸ ἑσωκλείω καὶ αὐτὸς) λέγοντάς τους ὅτι ἀν δὲν δόσετε τὰ πωλητήρια ἔγγραφα τοῦ σχολείου εἰς χεῖρας τοῦ Θεοδοσίου καὶ Ἀλέξη Φίλιου δὲν θέλω νὰ ξέρω τίποτα μήτε ἀπὸ τὸ σχολεῖον μήτε ἀπὸ σᾶς τὰ ὅποια καὶ μᾶς τὰ ἔδωκαν καὶ τὰ ἔχομεν εἰς χεῖράς μας ἐπειτα τοῦ ἔγραψαμεν ἵμεῖς οἱ δύω νὰ συμπεριλύθωμεν καὶ τρίτον ἔφορον τῆς σχολῆς τὸν πενθερὸν τοῦ ἵατροῦ Πάνον Σαμαρνιώτην, τὸ ὅποιον καὶ τὸ ἔδεχθη εὐχαρίστιος, διὰ τοῦτο ἀναφερόμεθα καὶ εἰς τὸ ἀρθρον ΛΗ'.

"Αρθρον II') Σημειώσατε ὅτι εἰς τὸ 841 μαρτίου 18 ἐτελείωσε τὴν διαθήκην του καὶ εἰς τὸ αὐτὸς ἔτος 8 βρρίου ἀπεβίωσεν ὁ Πάνος Σαμαρνιώτης τοῦ ἀναφέραμεν τὸν θάνατον, ὁ ὅποιος μᾶς ἀπαντᾶ λέγοντάς μας ὅτι ἐγὼ κρίνω εὐλογὸν καὶ εἰς ἐσᾶς στέκει, καὶ ὅσον τάχιστα διότι ἀπερνῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν ὅποῦ καὶ αὐτὸς ἀπεβίωσεν κατὰ τὸ ἔτος 842 τὸν φεβρουάριον 16 δηλ. νὰ ὅμιλήσητε μὲ τὸν ἔλληνικὸν πρόξενον, νὰ

τὸν παρακαλέσητε ἐκ μέρους μου διὰ νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν τοῦ Σαμαρνιέτου συνεπιτρόπου σας, καὶ δὴν τὸ δέχεται, ἀμέσως νὰ μοῦ γράψητε διὲ νὰ κάμω καὶ ἐγὼ τὸ χρέος μου δποῦ ἔννοοῦσε νὰ τὸ ἀπεράσῃ εἰς τὸ παράρτημα τῆς διαθήκης του. Σημειώσατε ὅτι τοῦ ἐγράψαμεν ἀργὰ κατὰ τὸν Ἱανουάριον καὶ τὰ γράμματά μας ἔφθασαν εἰς τὸ μαϊστράτον τῆς Νίζνας δύο ἡμέραις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νικολάου Ζωσιμᾶ! εἰς τὸ ίδιον μαϊστράτον ἀφοῦ τὰ ἀνέγνωσαν μᾶς ἀπήντησαν εἰς τὰ ίδια γράμματά μας καὶ μᾶς τὰ ἔστειλαν δπίσω. Τοῦτο ἥτον μετὰ τὴν διαθήκην του διὰ νὰ ἐπιστηθῇ τὸ ἀρθρον του.

"Ἀρθρογ ΙΔ") μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ζωσιμᾶ μᾶς ἔγραψεν ὁ πληρεξούπιος ἐπίτροπος του Πασχάλης διε δ θεῖός σας σᾶς ἀφήνει ἐπιτρόπους εἰς τὸ σχολεῖον του καὶ πλῆθος ἄλλα προηγούμενα ἔχομεν εἰς χειρας μας δποῦ βεβαιώνουν ἡμᾶς ποῦ εἴμεθα ἐπίτροποι τῆς σχολῆς καὶ κτλ.

ΙΕ') τώρα δὲ οἱ πατριῶται σὺν τοῖς ἐπιτρόποις βασίζονται εἰς τὸ Εον ἀρθρον τῆς διαθήκης του καὶ δχι εἰς τὸ τελευταῖον ἀρθρον τὸ Ήν κτλ.

ΙΣΤ') ἔως ὅτον ἀπεβίωσεν ὁ μακαρίτης εἴμασταν γνωρισμένοι ἔφεροι τῆς κεντρικῆς σχολῆς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἡμεῖς! καθὼς καὶ ἐπληρώσαμεν τοὺς μισθοὺς διδασκάλων κλπ.

ΙΖ') δὴν ἡ ἀλληλογραφία τοῦ θείου μας εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου Θεοδοσίου Ιατροῦ εἰς Μόσχαν.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΦΙΛΙΟΣ

('Ανορθόγραφος σημείωσις 'Αλ. Φύλιου)

Κόπια καὶ ἐτούτο διὰ Μόσχαν.

Καμωμένον ἀπὸ τὸν Τζουκαλὰν εἶναι ἐκτεταμένον καὶ ἵσιος καμιὰ φορὲ κοιασιεῖ.

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΕΜΦΑΙΝΟΝ ΤΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΛΑΔΟΝ ΕΚ ΜΗΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΟΙΔΙΜΩΝ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ

» 'Ο Χριστόδουλος Τζουκαλὰς ἐμβῆκεν εἰς τοῦ Καρασάρη τὸ σπίτι γαμβρός.

» 'Ο Μιχαὴλ Τζουκαλὰς ἀδελφὸς μικρότερος ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ Μοσπηγιότη Λαμπρινήν.

» 'Ο μὲν Χριστόδουλος Τζουκαλὰς ἀπόκτησεν υἱὸν τὸν Νικόλαον, ὁ δποῖος ἀπέθανεν ἀκληρος.

» Εἶχε καὶ θυγατέρα μίαν τὴν δποῖαν ὑπάνδρευσε μὲ τὸν Ἰωάννην Κρομύδαν, ὁ δποῖος ἀπόκτησεν δύο υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας, τὸν εὐ-

ριον Ἀλέξιον καὶ Χριστόδουλον τὴν Μπούμποβαν¹ καὶ Παιζιμάλοβαν²

» Ἡ δὲ σύζυγος τοῦ Χριστοδούδου Τζουκαλὰ ἔγχυος οὖσα εἰς τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της ἀπόκτησεν υἱόν, τὸν δποῖον δνόμασαν Χριστόδουλον εἰς τὸ δνομα τοῦ πατρός του, δ δποῖος Χριστόδουλος ἀπόκτησεν δύω υἱούς, καὶ δύω θυγατέρας, ἥ πρώτη Ἐλένη ἐπῆρε τὸν Δημήτριον Χαραμῆν, ἥ δευτέρα Μλαλάσιω ἐπῆρε τὸν Σταύρο Ιωάννην³, οἵ δὲ δύω υἱοὶ ἀπόθαναν ἄκληροι καὶ ἀνύπανδροι ἀνήλικοι ὅντες.

*Ακολουθεῖ τοῦ Μιχαὴλ Τζουκαλᾶ

» Ὁ δὲ Μιχαὴλ Τζουκαλὰς ἐπῆρε σύζυγόν του τὴν Λαμπρινὴν θυγατέρα τοῦ Μοσαληνιότη, δ δποῖος ἀπόκτησεν δύω υἱούς, τὸν Θεόδωρον καὶ Ιωάννην⁴. Μ Τζουκαλὰς καὶ ἀπέθανον ἄκληροι ἀπόκτησαν καὶ θυγατέρες τρεῖς, τὴν Μαργαρίταν τὴν Χαϊδοπούλιν καὶ τὴν Ἐλένην.

» Η μὲν Μαργαρίτα ἐνυμφεύθη τὸν Παναγιώτην Ζωσιμᾶν καὶ ἀπόκτησαν υἱοὺς ἕξ, τὸν Ιωάννην, Αναστάσιον, Νικόλαον, Θεοδόσιον, Ζώην καὶ Μιχαὴλην, ἀποβίωσαν ἄκληροι ὡς γνωστόν, πρὸς τούτοις είχαν οἱ γονεῖς των καὶ θυγατέρας τρεῖς τὴν Ἀλεξάνδραν δπού ἐπῆρε τὸν Κυριάκη Χ. Δόκον, τὴν Ζωήτζαν δπού ἐπῆρε τὸν Σπύρον Κουμπούλη καὶ τὴν Αγγελικὴν δπού ἐπῆρε ιδν Κωνσταντὴ παπλᾶ Αθανάσιον Λαμπαδάρην.

» Ἡ δὲ Χαϊδοπούλα ἐπῆγε νύμφη εἰς Κορφοὺς καὶ ἐπῆρε τὸν Παρασκευὸν καὶ ἥ ἀναλογία της εὑρίσκεται ἐκεῖ! τὴν δποίαν δὲν τὴν ἀναφέρει εἰς τὴν διαθήκην του δ μακαρίτης Νικόλιος Ζωσιμᾶς.

» Ἡ δὲ Ἐλένη τρίτη θυγάτηρ τοῦ Μιχαὴλ Τζουκαλὰ πέρνοντας γαμβρὸν μέσα τὸν Κωνσνανιῶν Ιατρὸν Παυλῆ⁵ οἱ δποῖοι ἀπόκτησαν υἱὸν ἔνα τὸν Παναγιώτην καὶ θυγατέρας δύω, τὴν Ἀλεξάνδραν Κυράκοβαν⁶ καὶ τὴν Λαμπρινὴν⁷, δ δὲ υἱός της ἀπέθαιεν εἰς Χερσῶναν ἀνύπανδρος καὶ τὴν περιουσίαν του τὴν ἐπεριλαβεν ἥ Ζωσιμιά Αδελφότης χωρὶς νὰ δώσουν ποιὲ εἰς τὰς δύο ἀδελφὰς λογαριασμόν.

*Ακολουθεῖ τῆς Λαμπρινῆς Μοσπινοτοπούλας

» Ἡ Λαμπρινὴ ἐνυμφεύθη τὸν Μιχαὴλ Τζουκαλὰν είχε καὶ ἄλλας

1) Σύζυγος τοῦ μεγαλεμπόρου Ιωαννίνου (ἐν Μόσχα) Μπούμπα Ιωάννου.

2) Σύζυγος τοῦ μεγαλεμπόρου Ιωαννίτου (ἐν Μόσχα) Νικλ. Μ. Πατσιμάδην προξένου τῆς Ἑλλάδος.

3) Ὁ πατήρ τοῦ ίδρυτοῦ τῆς Ἐθν. Τραπέζης Γεωρ. Σταύρου.

4) Λαναφέρεται εἰς τὴν διαθήκην (ἄρθ. ΚΕΟν).

5) Λαναφέρεται εἰς τὴν διαθήκην (ἄρθ. ΚΣΤΟν) ὑπὸ τὸ ἐπίθετον Τζουκαλᾶ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ Β'. (1933)

5

τέσσαραις ἀδελφαῖς, τὴν Σιασιανοπουλίναν, τὴν Καβδέτζοβαν, τὴν Κομπατίναν καὶ τὴν Μανοβάρδοβαν.

» "Οθεν ὁ κύριος Ἀλέξιος Κρομύδας εἶναι δἰς ἔξαδελφος μὲ τὸν Νικόλαον Ζωσιμᾶν, αἱ κυρίαι Ἐλένη Χαροπῆ, Μπαλάσιω Σταύρου Ἰωάννου δἰς ἔξαδελφαῖς μὲ τὸν Ν. Ζωσιμάν.

"Η κυρία Μπέτα Καβδέτζα δἰς ἔξαδελφῃ τοῦ Νικολίου Ζωσιμᾶ—ἡ μήτηρ τοῦ Κωνσταντίη· δικύριος Ἰωάννης Κομπατῆς δἰς ἔξαδελφος εἶναι μὲ τὸν Νικόλ. Ζωσιμᾶν.

» "Ο Χρῖστος καὶ Παναγιώτης Ζωσιμάδες εἶχαν ἀδελφὴν μίαν τὴν ὁποίαν ὑπάνθρωπαν καὶ ἀπέκτησε δύω θυγατέρας τὴν Βασιλικὴν καὶ Ἐλένην.

"Η Βασιλικὴ ἐπῆρε τὸν Σίνον¹ καὶ ἀπόκτησε υἱὸν τὸν Γεώργιον καὶ θυγατέρας δύω τὴν Λάμπρων διοῦ ἐπῆρε τὸν Γάτον² καὶ τὴν Ἀγγελικὴν διοῦ ἐπῆρε τὸν Ἀθανάσιον καὶ ἀπέκτησαν θυγατέρας τρεῖς τὴν μὲν διοῦ ἐπῆρε τὸν Ζεύκον τὴν δὲ διοῦ ἐπῆρε τὸν Παναγιώτην Οἰκονόμου τὴν ιρίην διοῦ ἐπῆρε τὸν Τζαγκάρην ἥ δὲ Γάτοβα ἀπέθανεν ἀκληρη.

"Η δὲ Ἐλένη ἐνυμφεύθη τὸν Λέγκαρον καὶ δὲν ὑπάρχει ἀπὸ αὐτοὺς κανένας διότι ἀπέθανον ἀκληροί.

"Ο Χρῖστος ἀδελφὸς τοῦ Παναγιώτη Ζωσιμᾶ εἶχεν υἱὸν τὸν Γερμανὸν καὶ θυγατέρας τρεῖς.

» ἡ πρώτη εἶχε τὸν Γκοῦσκον³

» ἡ δευτέρα εἶχεν υπάγει νύμφη εἰς Μέτσοβον⁴

» ἡ τρίτη⁵ ἔγινε καλόγρια καὶ δνομάσθη Βηθλεέμ.

καὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔχει ὁ κύριος Ἀλεξάκης Φύλιου τὸν κλάδον του τοῦτο ἡξεύφωμεν.

Ἐν Ἰωαννίνοις τὴν 22 μαΐου 1851

Σημ. "Ο Γεώργιος τζουκαλὰς κάμνει καὶ ἀγωγὴν ὅτι ὁ Νικόλαος Ζωσιμᾶς (δὲν τοὺς εδοσεν λογαριασμὸν ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ θεοῦ τους Παναγιώτη⁶ καὶ πρέπει νὰ τοῦ τὸν δόση τάρα τὸ κοινόν).

1) Ἐμπόρος Ἰωαννίτης, ἀπέθανεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1817, ὄνομά-
ζετο δὲ Ἰωάννης.

2) Σώζεται διαταγὴ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ πρὸς τὸν Γάτον ζητοῦντος τριάκοντα βενέτικα
ποῦ τοῦ χρειάσθηκαν.

3) Ὀνομάζετο Σωνάσα· ταῦτης δὲ ἀπόγονοι ἀπαντῶνται εἰς Κέρκυραν.

4) Σωσάνα Δημ. Καδέλος.

5) Βασιλική.

6) Παναγιώτης Παυλῆς υἱὸς τῆς Ἐλένης Τσουκαλᾶ.

**ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ
ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΩΝ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ**

Πίστιν βεβαίαν καὶ ἀληθῆ ποιοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι, δτι ἡ Βασιλικὴ θυγάτηρ γνησία του Χρήστου Ζωσιμᾶ ἄγαμος οὖσα μὲ τὸ νὰ ἥτον καὶ φοροχονδρικῇ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἀπεφάσισεν καὶ ἥλθεν εἰς τὴν χώραν μας, καὶ τὴν ἔκαμαν καλογραίαν καὶ τὴν ὠνόμασαν Βηθλιέμ, καὶ μετὰ ταῦτα ἥλθεν καὶ δ' αὐτῷ ἀντάδελφός της Ἰωάννης Γερμανὸς ὀνομαζόμενος, καὶ ἀκατοίκησεν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν χώραν μας, μαζῇ μὲ αὐτὴν κάμνοντας καὶ ὀντάδες ἔξι ἴδιων των, οἱ δποῖοι ἀπέθανον εἰς τὴν χώραν μας, τοῦτο γνωρίζουμεν ἐν βάσει συνειδήσεως καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ δτι ἡ Μαρούσιο ἦναι γνησία ἀνεψιὰ καὶ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς ἀπέθανον.

14 Ιουνίου 1851

Χρυσοβίτα.

οἰκωνόμος μαρτιρὸς τανοθεν
γηαννικοστα μαρτιρὸς τανοθεν
γιοργοδιμας μαρτιρὸς τανοθεν
λαπις κυνρακης μαρτιρὸς τανοθεν
χριστο θωδορι τουπα μαρτιρὸς τανοθεν
τασουλα κυριακης μαρτιρὸς τανοθεν
μήτρο κάννοτας μαρτιρὸς τὰ ἀνοθεν
γιανι κυριακης μαρτιρὸς τα ἀνοθεν
στεργιω γιανης μαρτιρὸς τάνοθεν
μιτρος παπας μαρτιρὸς τανοθεν
τασουλα χριστο μαρτιρὸς τανοθεν
κοστα τζιλας μαρτιρὸς τανοθεν
λαμπης Κοστα μαρτιρὸς τανοθεν
γιακος κοστας μαρτιρὸς τα ανοθεν
κοστά διαμαντί μαρτιρὸς τα ανοθεν
χριστο κοστας μαρτιρὸς τα ανοθεν
τικελα γιοργι μαρτιρὸς τα ανοθεν

II' λαμπρος πνευματικὸς μαρτιρὸς τανοθεν
γιοργι ἀναστάση μαρτιρὸς τανοθεν
γιοργι χριστονς μαρτιρὸς
μιτρο θεμος μαρτιρὸς
χριστο αγγελι μαρτιρὸς
στιλω παλαμπρι μαρτιρω ταννοθεν
γιανη γκοτζο μαρτηρὸς τα ανοθεν
θαναι στηλος μαρτιρὸς τανοθεν
κηριάκη ἀναγνόστης μαρτιρὸς
μητρω κολέτης μαρτηρῶ
στεργη γηανη μαρτιρὸς
Παπαζηση κυρογον μαρτηρας
Παπαγιανακη παπαχρίστο μαρτιρὸς
Παπαδιμιτρακης δροσως μαρτηρὸς²
παπαγιανης οιμος μαρτηρὸς
παπαγιανης κονόμου μαρτηρὸς.

'Ο Ἰωαννίνων Παΐσιος ἐπιβεβαιοῖ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐκκλησιαστικοῦ ἀποφασιστικοῦ ἐνυπογράφου καὶ
ἀρμαρτύρου γράμματος δῆλον καθίσταται δτι δ' Κυριάκης¹ υἱὸς τοῦ ποτὲ
'Αναστασίου χατζῆ Ντόχον παρασταθεὶς ἐνώπιον τῆς ἡμῶν ταπεινότητος,
καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἐντιμοτάτων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων ἔκινησεν ἀγω-

1. 'Ο γερμός τῶν Ζωσιμάδων, σύζυγος τῆς ἀδελφῆς των 'Αλεξάνδρας.

γὴν κατὰ τοῦ ἐπ' ἀδελφῆ γαμβροῦ αὐτοῦ Δημητρίου Ἀναστασίου λέγων δτι ἐν ζευγάρι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Δραμισοὺς εὑρισκόμενον κατεξουσίασεν διηθεὶς Δημήτριος, καὶ ἀπέβαλεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἔκείνου οἰκειότητα, ἀνθ' ὅτου καὶ ἔζητει δικαιωθῆναι παρὰ τῆς ἔκκλησίας, παρασταθεὶς δὲ καὶ διηθεὶς Δημήτριος ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ἔκκλησιαστιακοῦ κριτηρίου προέβηλεν ἡμῖν ταῦτα, λέγων δτι τὸ οηθὲν ζευγάρι οὐ κατεξουσίασεν αὐτὸς καὶ οἰκειοποιήθη, ἀλλ' ἐπεσκέπτετο αὐτό, καὶ τὰ ἐξ ἔκείνου εἰσοδήματα διινέμοντο πάντα τὰ ἀδελφια, τὰ τέκνα δηλαδὴ τοῦ ποτὲ Ἀναστασίου ώσαν δποῦ ἔχοντα δλα μέρος ἀπὸ τὸ αὐτὸ ζευγάρι καὶ τὴν τοῦ πατρὸς οὐτῶν διαθήκην, καὶ δὲν ἦτον ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τοῦ Κυριάκη μόνον, ἵμφανίσας ἡμῖν πρὸς βεβαίωσιν καὶ τὴν διαθήκην τοῦ πριψρηθέντος ποιὲ χιιζῆ Ἀναστασίου διαλαμβάνονταν δηιδῶς οὔτες, δτι μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ πάντα τὰ αὐτοῦ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα νὰ τὰ μοιρασθῶσιν ἐξ ίσουν τὰ ἀδέρφια, δθεν καὶ ἔζητησεν διητὸς Δημήτριος πρὸς ἀνάπταυσιν τοῦ Κυριάκη, διὰ νὰ λάβουν τέλος τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ περιεχόμενα, καὶ ἵνα γίνη συνεισφορὰ εἰς τὰ δσα ἔλαβεν καθ' ἐν τῶν τέκνων τοῦ ἄνωθεν χατζῆ Ἀναστασίου, καὶ ἀνθ' ὅτου καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ μὴ ἀνατρέψωμεν τὴν τοῦ δηθέντος διαθήκην, ἡρωτήσαμεν τὰς αὐτοῦ θυγατέρας ἀν στέργωσι τὴν συνεισφοράν, αἱ δποῖαι καὶ στέρξασαι εἰς αὐτό, ἀπεφυσίσαμεν ἔκκλησιαστικῶς, κατὰ τοὺς Θείους καὶ ιεροὺς νόμους νὰ γίνη συνεισφορά, καὶ μειὰ τὴν συνεισφοράν νὰ μοιρασθῶσιν ἐξ ίσου πάντα τὰ ἀδέρφια, τὰ πατρικὰ οὐτῶν ἀκίνητα πράγματα, διὸ καὶ ἐγένετο εἰς τὴν τούτου δήλωσιν τὸ καρόν ἔκκλησιαστικὸν ἐνυπόγραφον καὶ ἐμμάρτυρον γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῷ δηθέντι Δημητρίῳ εἰς ἔνδειξιν.

1774 Σεπτεμβρίου αγ

*Κοσμας Ἰερεύς, δοκιμόμοις Ἰωαννίνων μαρτυρῶ
Χριστόδουλος ιερεὺς δοκιμόμοις Ἰωαννίνων μαρτυρῶ
Πρώην προτοσύγκελος τοῦ Φιλιατῶν Χρύσανθος μαρτυρῶ
Ἀλέξη Μήσου μαρτυρῶ
Ἀναστάσιος Δρόσος μαρτυρῶ
Κυριάκης Χαραμῆς μαρτυρῶ.*

Τὴν σήμερον φανερονο καὶ δμολογο ἐγο κατοθεν ὑπογραμμένος Ἰοαννης Χριστον Ζωσιμᾶ δτι πὸς ἔλαβα δανικὸς καὶ χριοστὸ παρὰ τῆς αυταδειληρῆς μων βασιλικῆς τὸν ἀριθμὸν ασ. 12000 ἦτι γροσ·ἀ διο χιλιαδες τὰ δπια να τρεχον; με τὸν διαφορὸν τους προς 25 γροσια τὸ πογκὶ

τὸν καθε χρονὸν κι' οσος κερος ιθελεν ἀπερασιν κε οὗτος εδοσα το παρον μου γραμμα και ἐστον εἰς ἐνδηξιν

1794 ἀπριλιου 10 Ιωάννινα.
Ιοαννίς χριστον ζοσιμα βεβαιονο τάνοθεν
ἀναστάσιος πα θεοδωρῆ Γγοριγγολη μαρτιρῶ τα ἀνοθεν.

Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος δῆλον καθίσπαται ὅτι ὁ διαμάντης παναγιώτου εἰς τὸν 1791 ὁκτωβρίου 26 εἰς χωρίον Θεσσαλονίκης ὄνομαζόμενον **δεβάτη**¹⁾, ἔδιψε μίαν δμολογίαν του χρεωστικὴν ἀπὸ ἀσ. 2500, λέγω γράπτα **δύω χιλιάδες πεντακόσια δποῦ νὰ τρέχουν μὲ τὸ διάφροδό τους πρὸς ἐνα τὰ 9%**, τὸν μῆνα τοῦ Νικόλα Παναγιώτη, διὰ συμφωνείαν δποῦ κατὰ τότε ἀναμεσόν τους ἔκαμον και ἐπειδὴ σήμερον ἔξιφλησαν ἀναμεσόν τοὺς τόσον ἀπὸ πατρικά τους, ὡσὰν και ἀπὸ κάθε λογαριασμὸν. και ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ δμολογία ἀπὸ κακὴν τύχην ἔχαθη μαζὶ και μὲ ἄλλα του γράμματα γυριζόμενοι ἀπὸ συλίβνον²⁾ λοιπὸν δπότε ἥθελε εύρεθῆ ἡ αὐτὴ δμολογία νὰ εἶναι ἄκυρος, και ὡς χαρτὶ ἄγραφον ὡσὰν δποῦ ἔξιφλήθησαν ἀναμεσόν τους μέχρι δβολοῦ και εἰς ἐνδειξιν τῆς ἀληθείας ἐγένετο τὸ παρόν.

'Ιωάννινα τὰς 9 Δεκεμβρίου 1793

Νικόλαος παναγιότη βεβεόνο τὰ ἀνοθὲν
Κοσμᾶς Τερεὺς Οίκονόμος 'Ιωαννίνων μάρτυς
'Αναστάσιος Ἀργύρης Βρετως μαρτηρῶ
παπᾶ χριστόδουλος μαρτυρῶ
Κιονστάς 'Αναστασίου μαρτυρῶ
γεόργιος ἀντονίου μαρτηρῶ.

1797 Τεριπολιτζὰ 26 σεπτεμβρίου.

Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος γίνεται δῆλον ὅτι ἐσυμφώνησαν ὁ κῦρος 'Ιωάννης χρίστου ζωσιμᾶς μὲ τὸν κύριον ἀναστάσιον δημητρίου, και ἔθεσαν ὁ καθείς των διὰ καπητάλια ἀπὸ γρόσια δύω χιλιάδες, κάμνωντας ναγάτζιον συντροφικῶς. τὰ αὐτὰ ἀσπρα δλλον τὸν ἀριθμῶν ἦτοι τὰ γρόσια τέσσαρες χιλιάδες τὰ ἔλαθεν ἐπειχεῖρας ὁ κῦρος 'Αναστάσιος δημητρίου και μισεύει διὰ σμύρνη ρακουμαντάτιον εἰς τὸν κύριον Παναγιότην γγίκα, διὰ νὰ προβλέψῃ τόσα βαμπάκια σμύρνης ἢ ἄλλον πρᾶγμα νὰ τὸ ταξι-

1) Χωρίον τῆς Μακεδονίας
2) Πόλις παρὰ τὸ Ντεμίρ - Καποθ.

δεύση διὰ μισύναν ὁ εἰρημένος κῦρο ἀναστάσιος ἀντριτζάδον ἐκεῖ εἰς τὸν κύριον ἀλέξιον μάντζον, καὶ κάινοντας τὴν πούλησιν τῶν πραγματειῶν ὃποῦ ἥθελε ὑπάγει εἰς μισύνα, νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν θέλησιν τοῦ σινιορ-μάντζου εἰς εἴτι ἥθελε τὸν καθοδιγήσει διὰ νὰ προβλέψῃ, καὶ μισύνωντας ἀπὸ μισύνα θεοῦ Θέλιοντος, Θέλει εὔγει εἰς λιβαδίαν μὲ ταῖς δσαις πραγματείαις ἥθελε ψονίοη, ἢ εἰς ιδαννινα καὶ νατάρωντος ἀπὸ τὸ αὐτὸν ταξίδιον ποιλώντας ταῖς δσαις πραγματείαις ψονίσουν, νὰ θεωροῦν εἰς τὸ μετέπειτα τέλαιον λαγαριασμὸν καὶ εὐγάζωντας πρῶτον τὰ καπητάλια των ἀπὸ μετριτῷ ὁ καθ² εἴτις των, δμοίως καὶ τὰ δσα ἔξωδα εἴθελε κάμαι ὁ κῦρο ἀναστάσιος δημητρίου εἰς τὴν αὐτὴν συνδροφίαν ὃποῦ καταλεπτῶς νὰ τὰ ἔχει γραμμένα καὶ εἴ τη διάφορον ἔξαποστεύῃ ὁ θεός ἢ ζημίαν Κύριος φυλαξῇ. Ενοίκουν δλλα τὰ ὑμισυ εἰς τὸν καθ' ἔναν ἀπὸ τοὺς εἰρημένους καπηταλίστας, πλὴν περισώτερον ἀπὸ τὰ αὐτὰ καπητάλια νὰ μὴν ἔχῃ τῆν ἀδειαν νὰ ἐμβαίνει εἰς προβλέψεις καὶ διὰ τὸ βέβαιον ξινον δύω παρόμοια βασιῶντας ὁ καθ' εἴς των τὸ ἐν διὶ ἀποφάλειαν ὡς καὶ εἰδιοχειρός των βεβαιοῦν.

*'Ιωάννης Χρίστου ζωσιμᾶς βεβαιογο
ἀναστάσιος δημητρίου βεβεογο
Δημήτριος Γιανόπουλος μαρτυρῶ*

*'Ιωαννις λαγδς μαρτυρῶ τ' ἀνωθεν
στεφανος ιοανης θαλης
μαρτυρο*

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου καὶ ἐμιαρτέρου γράμματος δηλοποιῶ ὁ ὑποκάτω ὑπογεγραμμένος, ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀσιδίου πατρὸς κῦρο Παλίνου ἔμείναμεν τέοσαρες νῖοι αὐτοῦ δρφανοὶ παρὰ πατρός, Κοσμᾶς, Δημήτριος, Κωνσταντῖνος καὶ Ἀναστάσιος καὶ θυγατέρες δύο Ἐλένη καὶ Βασιλική, ἔμεινεν δὲ χρέος ἵκανδον τοῦ μακαρίου πατρός μου, καὶ ὁ μὲν ἀείμιησιος κῦρο Κοσμᾶς διεδέχθη ὅλον τὸ βάρος τῆς οἰκονομίας τοῦ δεσπητίου μας, ἐπειδὴ ἡμεῖς οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ τευ ὑπῆρχομεν ἀνήλικοι, ἔλαβε δὲ τὸ ἀξιωμα τῆς ἱερωσύνης, τὸ δφαίκιον τοῦ μεγάλου οἰκονόμου, καὶ κατέστη δρχιδιδάσκαλος εἰς τὴν σχολὴν τοῦ μακαρίου Ἐμανουὴλ Γκιόνμα, ἐπλήρωσε τὸ πατρικόν μας χρέος, ὑπάνδρευσε καὶ τὸ δύο ἀδελφάς μας. ὁ δὲ μακαρίης κῦρο Δημήτριος εἰς ἡλικίαν ὃν καὶ μὴ ἔχων τινὰ πόρον ζωῆς ἐνταῦθα, ἦναγκάσθη νὰ ξενιτευθῇ, καὶ καταντήσας εἰς Γιάσι τῆς Μολδοβλαβίας ἐκεῖ ὑπανδρεύθη, ἔλαβε τὸ ἀξιωμα τῆς ἱερωσύνης καὶ τὸ δφαίκιον τοῦ μεγάλου οἰκονόμου, ἀλλ' ἐκ πάντων τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων του ἔμεινεν ἐν τοῖς ζῶσιν ὁ κῦρο Γρηγόριος ἀνεψιός μου, μετὰ δὲ τὸν ἔρχομόν μου ἀπὸ τὴν ξενιτείαν, ὁ μακαρίης οἰκονόμος κῦρο Κοσμᾶς ξέησε χρόνους δέκα, καὶ ἔπειτα ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔμείνε-

μεν ἄξυγοι ἐγώ τε καὶ ὁ κùρος Ἀναστάσιος, διὰ νὰ μὴ μείνῃ τὸ παιρικόν μας σπῆτι ἔφιμων μετὰ θάνατον μας ζῶντος ἔτι τοῦ μακαρίτου οἰκονόμου κùρος Κοσμᾶ, σιμβούλευθέντες καθ' ἑαυτούς, ἔγνωμεν κοινῇ γνῶμῃ, διὰ νὰ γράψωμεν τῷ ἀνεψιῷ μας κùρο Γρηγορίῳ, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα διὰ νὰ τὸν ὑπανδρεύσωμεν, ὅπερ καὶ ἔγένετο, καὶ νὰ μείνῃ μετὰ τὸν θάνατον μας κληρονόμος τοῦ πατρικοῦ μας ὁσπητίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων, μένει λοιπὸν μόνον κτῆμα ἡμῶν τὸ πατρικὸν ὑσπήτιον¹⁾ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρειώδη, τὰ ὅποια πρέπει νὰ γείνονται τοῖα μερίδια, ἕνα ἴδιον μου, ἕνα τοῦ κùρος Ἀναστασίου καὶ τρίτον τοῦ ἀνεψιοῦ μας κùρο Γρηγορίου, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔγεινεν πρότερον χωρισμὸς αὐτῶν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀδελφούς. Ὁθεν ὁ κùρος Γρηγόριος μένει νὰ λάβῃ ἐν μερίδιον εἰς τόπον τοῦ πατρός του κατὰ τοὺς θείους καὶ οἱροὺς ἀνόμους, εἰς δὲ τὸ εἰδικόν μου μερίδιον καὶ εἰς τοὺς ὄνταδες ὅπου ἔκτισκεν ἴδιων μου μετὰ τὸν ἔρχομόν μου ἀφίγνω αὐτὸν τὸν ἀνεψιὸν κùρο Γρηγόριον καθολικὸν κληρονόμον μου μετὰ θάνατον μου, τῷ δὲ κùρο Ἀναστασίῳ γαρίζω τὰ ὅσα ἔχω νὰ λάβω παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἔχω νὰ λάβω ἀπὸ διδασκαλῶν μου μισθῶν ὅπου μὲ δικαιοτερεῖ νὰ τὰ λάβω, καὶ ἀπὸ τὸν κùρο Νικόλαον Χ Μάγθου τρεῖς χιλιάδες μὲ τὸ διάφορόν τους, εἰς δὲ ἀλλα μέρη χρεωστῶ, ἀφίγνω αὐτὸν τὸν ἀνεψιόν μας κùρο Γρηγόριον καθολικὸν ἐπίτροπον διὰ νὰ περιλάβῃ τὰ ὅσα ἔχω νὰ λάβω, καὶ νὰ κληρώσῃ εἰς δσοις χρεωστῶ κατὰ τὸ κατάστιχόν μου, τὰ δὲ περισσεύοντα νὰ τὰ ἔξοδείσῃ ἐν φόβῳ Θεοῦ, διὰ τὴν ψυχήν μου, καὶ εἰς βεβαίωσιν τῶν δηθέντων ἔγραφη καὶ τὸ παρόν, ἰσεβαίωθη παρ' ἡμοῦ, καὶ ἐμαρτυρήθη παρ' ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας του, καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀπράλειαν.

Κωνσταντῖνος παλαινίδης βεβαιῶ

1819 σεπτεμβρίου 28 Ἰωάννινα

τουρκικὴ ὑπογραφὴ²⁾
κιμαλις τότου καλαρι μαρτιραςδύο τουρκικαὶ ὑπογραφαὶ
μαχμούτ καπον
μαρτιρας
καμπερης καπας
μαρτηρο

1) Πρόκειται περὶ τοῦ οἰκοπέδου Μπαλάνου τοῦ συνορεύοντος μὲ οἰκίας Π. Σακελλαρίου καὶ Π. Κολοβοῦ καὶ μὲ δημοσίαν ὁδόν, ἀνῆκον δὲ εἰς τὰ Ἐλέη Ἰωάννιναν.

Σημ. Ταῦτα δὲν συμφωνοῦν καθ' δλα πρὸς τὰ δημοσιευόμενα περὶ Μπαλάνων εἰς τὰ «Ηπειρωτικά Χρονικά» (τεύχος Γ' ἔτος 1930) ὑπὸ Δ. Σ. Μπαλάνου. Κατὰ τὴν δημοσιευομένην ταύτην αὐθυπόγραφον διαθήκην τοῦ Κ. Παλανίδου κεκυρωμένην διὰ μαρτύρων τῷ 1819, περισωθεῖσαν δὲ εἰς τὰ ἀρχεῖα Ἀλεξίου Φίλιου γαμβροῦ τοῦ Γεργυράκου Μπαλάνου ἐπὶ θυγατρί, δὲ Κωνσταντίνος Παλανίδης εἶχεν ἀποθάνει ἄγαμος, κληροδοτήσας τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν μόνον ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Μπαλάνου Βασιλοπούλου ἐπιζήσαντα Γεργύριον ἥ Γεργυράκου γαμβρὸν ἀπὸ τοῦ 1808 τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ζασιμᾶ Ἀλεξάνδρας Χατζῆ - Δόκου. "Άλλη πιθανῶς θὰ εἴνε ἡ εἰς Κέρκυραν καταφυγοῦσα οἰκογένεια τῶν Μπαλάνων κατὰ τὸν ἔξοικισμὸν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, ως ἐπίσης ἄλλος θὰ εἴνε ὁ ἀναφεύδομενος εἰς τὰ «Ηπειρωτικά Χρονικά». Κωνσταντίνος Μπαλάνος πατὴρ τοῦ Κοσμᾶ Μπαλάνου καὶ πρόγονος τῶν ἑκεῖ ἀναφερομένων Μπαλανίων Πιθανὸν δῆμος καὶ νὰ πρόκειται περὶ οἰκογενείας ἐλκούσης τὸ γένος ἀπὸ τὰς ἀδελφὰς τῶν Μπαλάνων Ἐλένην ἥ Βασιλικήν, αἵτινες ίσως καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασίν των ἔφερον τὸ δνομα Μπαλάνου, δπως πολλάκις συμβαίνει, δσάκις πρόκειται περὶ μεγάλου δινόματος οἰκογενειακοῦ, τὸ δποῖον νὰ ἐπισκιάζῃ τὸ τοῦ ἀνδρός.

τὸν σμερον φανερονο καὶ ομολογο εγο ο νταβις ανιζελο αβρααμ
γιομποβ πὸς επιρα καὶ ελαβα πραμα τὶς αρεσιὰς μου απὸ τον γιαν χρι-
στοζοισιμα καὶ του χροστο γροσια 309 λεγο γροσια τρακοσια ενια καὶ
να εχο να του τα δοσο απο ερχουμενον γισιμας διχδο λογον καὶ αντι-
τογον καὶ ημεν αν περασι απο τιν διορια να πλιρονω το διαφορο ενα
καὶ μισο το μινα τα εκατο και οποιος φερι τιν ομολογια να τον εφχα-
ριστισο καὶ δος τον παρα

1808 αλοναρις 14 γιοανινα

δημητριος παπαδιμου καζαζις μαρτιρο αναστασις ιωανου μαρτηρο ελιγια αβρααμ ματζα μαρτις	(Ἐβραϊκὴ ὑπογραφὴ)
---	--------------------

'Ο Ιωαννίνων καὶ Βελλᾶς Γεργύριος ἐπιβεναιοῖ·

Διὰ τοῦ παρόντος ἐκκλησιαστικοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ ἐμμαρτύρου πι-
στοποιητικοῦ γράμματος, γίνεται δῆλον δτι παρουσιασθέντες οἰκειοθελῶς
καὶ ἀνιάστως οἱ ὑπογεγραμμένοι, ἐνώπιον τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, καὶ
τῶν περὶ ἡμᾶς παρευρεθέντων εὐγενεστάτων προκρίτων ἐμαρτύρησαν δτι
δ ἐδίκιον Ἀλέξιος Φίλων, ἢν καλὰ καὶ μειρακιόθεν ἀνοήθητος καὶ ἀπρο-
στάτευτος ἔμεινε παντάπασιν ἀπὸ τοὺς γεννήτοράς του εἰς τὴν πενιχρὰν
των κατάστασιν, ἔφθασε μόλια ταῦτα τῇ ἴδιᾳ αὐτοῦ ἐπιμελείᾳ εἰς ἐπί-
φθονον δπωσοῦν κατάστασιν. καὶ ως υἱὸς φιλόστοργος δὲν ἔλλειψεν

ἀκριβῶς ἐκπληρῶν τὸν υἱόν του πρὸς αὐτοὺς. οὐ μόνον τρέφων καὶ περιποιούμενος αὐτοὺς τὰ εἰκότα, ἀλλὰ καὶ ἵκανὴν χρηματικὴν κατάστασιν δίδοντας τῷ πατρὶ του ἐν λόγῳ δανείου, εἰς τὸ νὰ πραγματευθῇ τὴν συνήθη αὐτοῦ γουναρικὴν. ὅπτις κὺρος Φύλων καὶ ταύτην ἀπώλεσεν ἐκ τῶν καιρικῶν περιστάσεων καὶ πρὸς ἄλλους τινὰς ἀνεφάνη χρεώστης. οὕτω τοίνυν γινώσκοντες οἱ ἑπτογεγραμμένοι μαρτυροῦσι δανειστὴν καὶ χρεδιτόρον τὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἀλέξιον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Φύλωνα χρηματικῶς. Καὶ εἰς ἔνδειξην τῆς παρούσης αὐτοθελήτου καὶ ἀληθοῦς μαρτυρίας ἐγένετο τὸ παρὸν ἐπιβεβαιωμένον παρ' ἡμῶν, ἵνα ἔχῃ τὸ κῆρος καὶ τὴν ἴσχυν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης.

τῇ 22 Ἱουνίου 1827 Ἰωάννινα.

Ιωάννης Ἱερεὺς ἐφημέριος Ἀρχιμανδρείου μαρτυρῶ
Γρηγόρηος παπαίωαν καὶ ἐφημέριος ἀρχιμανδρείου μαρτυρῶ
Δημήτριος Δρόσος μαρτυρῶ
Βασίλειος Δημητρίου μαρτυρῶ
Κωνσταντῖνος Κροκίδης μαρτυρῶ
Στέργιος Χατζῆς Μάνθου μαρτυρῶ

Διὰ τοῦ παρόντος γίνεται δῆλον ὅτι σήμερον αὐτοπροαιρέτως καὶ αὐτοθελήτως ἀρραβώνισεν ὁ κύρος Γεργυράσκος Παπαδημητρίου Μπαλάνου τὴν κόρην του Βασιλικὴν εἰς πρῶτον γάμον μὲ τὸν κύρον Ἀλέξιον Φύλιου ὑποσχόμενος διὰ νὰ τοῦ δώσῃ εἰς μετρητὰ λόγῳ προικὸς 10000 ἥτοι γρόσια δέκα χιλιάδες, τὰ δποῖα ἔχουν νὰ τοῦ μετρηθοῦν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ στεφανώματός των, καθὼς καὶ διὰ φορέματα τῆς εἰρημένης κόρης του 2000 ἥτι γρ. δύο χιλιάδες — ὃ δὲ κύρος ἀλέξιος ὡς αὐτοπροαιρέτως καὶ εὐχαρίστως ἔκπιμε τὴν αὐτὴν ἀρραβώνα ὑπόσχεται νὰ τὴν φυλάξῃ ἀπαρασάλευτον, καθὼς ὁ κύρος Γεργυράκος — σήμερον οἱ αὐτοὶ ἄλλαξαν καὶ τὰ δακτυλίδια, ὅταν δημως ἥθελον γράψῃ τὸν αὐτὸν ἀρραβώνα καὶ εἰς τὸν κώδικα τῆς ἐδῶ Μητροπόλεως, δπου ἥθελαν τὸν καταγράψει κατὰ συνήθειαν ἐδῶ θέλει είναι μέσα καὶ αὐτὰ καὶ τὰ ἄνωθεν καὶ δχι ἔχωριστὰ ἄλλα, διὸ ἔγειναν δύο παρόμοια ἐνυπόγραφα διὰ νὰ λάβουν τὸ κάθε μέρος ἀπὸ ἓν καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν.

1829 Ἰουλίου 29 Ἰωάννινα.

Γρηγόριος Πα δημητρίου Μπαλλάνος βεβαιῶ καὶ ὑπόσχομαι
Ἀλέξιος Φύλιος βεβαιῶ καὶ ὑπόσχομαι
Δημήτριος Δρόσος μαρτυρῶ
Στέργιος Ν. Στάμμου μαρτυρῶ.